

Publicerad 2007-04-14 18:51 av Screaming Silence

*Skickade in den här dikten till en dikttävling, det får vi se hur det går med den saken. Det märks antagligen att jag inte skrivit på ett tag va? I alla fall...Jag hoppas att den inte är allt för hemsk.. :p*

### **Början på något redan avslutat**

Vackra pojke,  
du var min månromans.

Vi stod båda vid fronten  
i kriget mot Verkligheten.  
Det kriget som så här i efterhand  
kom att bli kallat "början på något redan avslutat"

Och rakblad blev vårt vapen.  
de kallade oss Emokids för de såg inte helheten  
utan bara ärren på våra armar.

(Våran gråskala var aldrig till för dem.)

Du kom att bli min månromans  
för vi levde främst på natten  
då deras granskande blickar inte kunde röra oss.

Under månens sken  
vävde vi in oss i silvertråd  
och vi lossades att luften var vår att andas.

Men, vackra pojke  
vid fronten haglar kulorna tätt.  
Det som inte fick hända hände  
och vår romans vissnade  
som blommor på den sena hösten.

Två hjärtan blev allt för fort ett.

(Gråskalan kom att bli så mycket mörkare utan dig)

Och ingenting blir som förut.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Screaming Silence med Poeter.se id #13598 innehar upphovsrätten